

[Bjørn Elmquist]

ganske kort på fru Pia Gjellerups spørgsmål. Svaret er: Vil Socialdemokratiet være med i denne ordning og med til, at vi samlet efter at have vedtaget denne ordning udsender et signal til domstolene som det, fru Pia Gjellerup lægger op til?

Hvis vi kan det og gør det enigt eller så bredt, at der ikke er tvivl om det, så er det helt fint. Men hvis Socialdemokratiet og andre laver dybt godnat, eller hvad det er, der bliver sagt, så må vi jo prøve at finde en bred enighed om det. Men det forudsætter minsandten, at der er opbakning og tilslutning til at stemme for dette forslag, også fra Socialdemokratiet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget handler om prøveløsladelse og vold, og jeg vil gerne begynde med at sige noget om de nye voldsparagraffer.

Der har været talt om en skærpelse, og det er der da også i nogle tilfælde; i andre tilfælde er der en nedsættelse. Udformningen af de nye voldsparagraffer er anbefalet af sagkundskaben ud fra en bestemt betragtning, som jeg deler helt og fuldt, nemlig at den nye udformning vil medføre, at man får en hurtigere afgørelse af voldssager, og det tror jeg er helt nødvendigt. De gamle regler var meget detaljeret udformet, og de kunne betyde, at der gik særdeles meget tid med at få den rigtige efterforskning. Jeg er tilhænger af, at der kommer en hurtig retsforløbelse i voldstilfælde.

Der er talt om, at der var skærpelse i form af øget fængsel. Den radikale gruppes indstilling til dette er, at vi er imod at bruge fængsel, men vi har intet imod, at man netop udskiller vold og i særlig grad brændemærker dette som noget, det danske samfund ikke vil tolerere. Det forudsætter så, at man fortsætter den linje, der har været med lettelse på de øvrige områder, hvor vi har brugt fængsel.

Jeg vil gerne sige om dette, at vi simplificerer voldsparagrafferne, at der i vore overvejelser også er indgået andre betragtninger, nemlig dette, at hvis man overfaldes, så har man kun lov til de nødvendige midler til at forsvare sig for at undgå skade. Jeg kan minde om, at et medlem af Folketinget, hr. Poulsgaard, som sin personlige opfattelse gav udtryk for, at han ønskede, at han skulle have retten til at være bevæbnet for at kunne forsvare sig. Men selv når det gælder forsvar, må vi understrege, at vi ikke ønsker den rå vold anvendt.

Jeg gentager, at vores indstilling er, at vi har intet imod, at vold bliver brændemærket ved, at vi her bruger fængsel, og specielt da ikke i de meget grusomme voldstilfælde, som vi har haft nogle tilfælde af.

Derefter vil jeg gerne komme til spørgsmålet om prøveløsladelse. Der har været udtalt forskellige ting om ministerens udfoldelser på dette område, og jeg kan helt slutte mig til det, der er sagt. Jeg forstår ikke, hvad ministeren vil, medmindre det skulle være den betragtning, at det nok i visse kredse vil være populært at afskaffe den ud fra dette, at enhver straf skal være hævn fra samfundets side.

Jeg skal ikke sige meget, men jeg beder dog om, at man lægger mærke til, at netop spørgsmålet om prøveløsladelse har været forelagt rigsadvokaten, der tager afstand fra ministerens opfattelse. Det har været forelagt Dommerforeningen, der tager afstand fra ministeren. Selv ikke i politiet har der været tilslutning til det. Det siger sig selv ud fra betragtninger, som jeg tidligere er kommet med her, at af pædagogiske grunde har fængselspersonalet været imod ministerens forslag. Jeg kan pege på Advokatrådet, der tager afstand fra ministerens forslag og gør det med henvisning til, at i 1982 bragte vi os på linje med de øvrige nordiske lande, når vi sagde, at 2 måneder skulle man afsones og ikke mere. Det, ministeren foreslår, er et år. Det vil medføre øgede udgifter for at skaffe fængselskapacitet nok. Jeg beder også om, at man på dette punkt læser, hvad Advokatrådet har sagt.

Jeg gentager: Vi vil under ingen omstændigheder være med til at gennemføre dette. Vi forstår knap nok, at ministeren er kommet med forslaget, der går imod anbefalingen fra flertallet i Straffelovrådet.

Birgith Mogensen (CD):

Almindelig kriminalitet inklusive vold er gennemsnitlig tredoblet på mindre end 20 år. Men den kendsgerning viser, at hverken inflation i prøveløsladelser, mange flere tiltalefald eller konvertering af ubetingede domme til betingede domme plus andre liberaliseringer af love og strafsanktioner, som netop og især er praktiseret i de forløbne 10-20 år, har haft den tilsigtede virkning, tværtimod.

Liberaliseringsflertallet i Folketinget har i nævnte tidsrum været sammensat af de venstre-